

ชื่อพื้นเมือง : ตาแป

ไม้ต้น ผลัดใบ สูง 30-35 -(40) เมตร เรือนยอดค่อนข้างกลม ถึงแผ่กว้าง มีพุ่มเป็นปีกกว้าง สูง 2-3 เมตร เปลือกเรียบสีขาวนวลแกมเขียว หรือสีเทาแกมน้ำตาล เปลือกชั้นในสีชมพูอ่อน ถึงอ่อน ยอดอ่อน และใบมีขนสั้น ๆ อ่อนนุ่มหนาแน่น แผ่นใบ รูปไข่ กว้าง 13-30 เซนติเมตร ยาว 16-35 เซนติเมตร ปลายใบมน โคนใบหยักเว้าลึก ผิวใบด้านบนมีขนประปราย ผิวใบด้านล่างสีขาวนวล มีขนหนาแน่น เส้นแขนงใบ 6-10 คู่ มีเส้นแขนงที่โคนใบ 1-2 คู่ ก้านใบยาว 10-16 เซนติเมตร ดอก เล็ก ออกเป็นช่อตามง่ามใบ เส้นผ่านศูนย์กลางดอกประมาณ 5 มิลลิเมตร ผล ออกเป็นพวงรูปดาว พวงละ 3-5 ผล ในแต่ละช่อมีหลายพวง แต่ละผลรูปขอบขนานงอนโค้งออกจากจุดแกนของก้านช่อ กว้าง 4.5-5 เซนติเมตร ยาว 5-6 เซนติเมตร ผิวเปลือกมีขนสั้น เมื่อแก่สีแดงเข้มหรือสีแดงแกมม่วง และแตกอ้า มีเมล็ด 1-3 เมล็ด ออกดอกระหว่างเดือนมีนาคม-พฤษภาคม ผลแก่ระหว่างเดือนสิงหาคม-ธันวาคม พบขึ้นกระจัดกระจายทั่วไปในป่าดิบชื้น ป่าที่ลุ่มตื้นน้ำขัง และในป่าพรุทางภาคใต้ของประเทศไทย ในต่างประเทศพบที่มาเลเซีย และเกาะบอร์เนียว

อ้างอิง : http://www.dnp.go.th/Pattani_botany/ปอพัดโบก1.htm

ภาพประกอบ : http://www.dnp.go.th/Pattani_botany/ปอพัดโบก1.htm

